

RESUMO

O XÉNERO LÍRICO				
DEFINICIÓN	CARACTERÍSTICAS XERAIS	TIPOLOXÍA		
<p>Forma literaria idónea para a expresión dos sentimentos íntimos e reflexións profundas. A visión que o poeta dá da realidade é profundamente subxectiva.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Discurso enunciativo está fortemente subxectivado. — Predomina a función emotiva e expresiva. — Provoca emoción (procura a «identificación» do receptor coas emocións e sentimentos do emisor). — É breve. — Non presenta unha historia. — Adoita afondar nun só aspecto. — Está escrita en verso, agás o poema en prosa. — Presenta ritmo e musicalidade. 	CULTA		POPULAR
		Xéneros MAIORES	Xéneros MENORES	<ul style="list-style-type: none"> • Cantiga • Vilancico • Maíos • Coplas • Romance
		<ul style="list-style-type: none"> • Himno • Oda • Elexía • Canción • Égloga • Epístola • Sátira • Epigrama 	<ul style="list-style-type: none"> • Soneto 	

O XÉNERO LÍRICO		
O CONTIDO		
ESTRUTURAS BÁSICAS	PUNTOS DE VISTA E VOCES POÉTICAS	TEMÁTICA
<ul style="list-style-type: none"> • SIMÉTRICA /ASIMÉTRICA <ul style="list-style-type: none"> - Onde temos un regular reparto das unidades segundo as segmentacións que o eixe e os motivos secundarios determinan. - Cando é irregular o reparto das unidades segundo as segmentacións que o eixe temático e os motivos secundarios suxiren • EXPLICATIVA /CONCLUSIVA <ul style="list-style-type: none"> - O texto concentra o seu eixe temático nunha parte principal que é a nuclear e distribúe os motivos secundarios nunha parte adxacente que exerce a función de expansión adxectiva respecto á parte principal. - Motivos secundarios máis extensos e unha parte final máis reducida que é a conclusión. 	<ul style="list-style-type: none"> • P1: «Eu lírico» <ul style="list-style-type: none"> - Eu lírico: os contidos evocados responden a un proceso de descuberta interior e pertencen á esfera íntima do autor. - Eu escénico: o autor cede a súa voz a outro ou ben canta un período da súa vida pasada, producíndose un distanciamento dos feitos en procura de obxectivar a experiencia. - Eu plural: A voz que se escoita pertence a un “nós”, de xeito que a temática puramente subxectiva queda substituída por motivos de preocupación colectiva. - Eu escénico plural: o nós como protagonista colectivo faise patente no discurso a través dun trazo caracterizador. 	<ul style="list-style-type: none"> • Lírica: incide na expresión dos sentimentos íntimos do poeta no tocante á vida e á morte, ao amor e ao desamor, á natureza ou ao máis alá. • Temática satírica: procura a través do humor e da caricatura a ridiculización dos individuos e institucións: • Costumista: canta costumes, crenzas, paisaxes e tradicións populares: • Social-patritótica: pon de manifesto o compromiso do poeta co seu tempo, coa súa terra e coas súas xentes. • Fantástica: glosas, lendas, situacións ou acontecementos extraordinarios: • Existencial: onde o autor se pregunta sobre todo o que lle rodea, a morte, relixión...

<ul style="list-style-type: none"> • LIÑAL /ILATIVA - Como unha serie, son como os elos dunha cadea, se a trabazón é flexible é liñal, se a relación entre as partes é ríxida é ilativa. • ENMARCADA / CIRCULAR - Caracterízase por distribuír na súa apertura e no seu peche dous segmentos que se complementan entre si. - Comezo e final idénticos, é dicir, un breve segmento ou parte del abre e pecha o poema. 	<ul style="list-style-type: none"> • P2 «Ti lírico» - Apóstrofe: é aquel no que existe un "ti" referente ou lírico feminino como excitador directo da apelación amorosa ou de múltiples vivencias e acentos íntimos. - Imaxe no espello: desdoblamento dun "eu", nun "ti" reflexivo. - Diálogo escénico: un personaxe marcado, non identificable co falante lírico, asume a función de suxeito do poema, aparecen dúas personaxes que actualizan unha interlocución, que activan o diálogo. • P3 «El / ela lírico» - Enunciación lírica: 3ª persoa (retrato, cadro ou estampa, escena, episodio) - Enmascaramento do Eu: "el, ela" ou nominais, encubridores dunha P1 para distanciarse nun intento de obxectividade. 	
---	---	--

O XÉNERO LÍRICO		
FORMA (CONVENCIÓNS LÍRICAS OU RECURSOS ESTILÍSTICOS)		
FONICOS	MORFOSINTÁCTICOS	LÉXICO-SEMÁNTICOS
<p>☀ RITMO DE INTENSIDADE OU ACENTUACIÓN.</p> <p>☀ RITMO de TON (Encabalgamentos)</p> <p>☀ RITMO DE TIMBRE (RIMA)</p> <ul style="list-style-type: none"> - consonante - asonante <p>☀ RITMO DE CANTIDADE (MEDIDA)</p> <ul style="list-style-type: none"> - versos de arte maior (ata 8) - versos de arte menor (entre 9 e 11) <p>☀ RECURSOS</p> <ul style="list-style-type: none"> - Aliteración - Onomatopea - Fonosimbolismo - Paronomasia - Similicadencia 	<p>a) Por omisión:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Elipse • Zeugma • Asíndeto • Parataxe <p>b) Por acumulación:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Amplificación • Paráfrase • Expolição • Interpretación • Paréntese • Xenitivo escalonado • Superlativo hebraico • Acusativo grego • Dativo ético • Ablativo absoluto • Participio ou xerundio concertado • Pleonasma • Epíteto • Separación ou paradiástole • Enumeración • Perífrase alusiva ou circunlocución <p>c) Por recorrencia:</p>	<p>a) Tropos ou imaxes poéticas:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Imaxe • Imaxe visionaria • Metáfora • Metonimia • Sinécdoque • Alegoría • Símbolo <p>b) Figuras de pensamento:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sinestesia • Hipérbole • Prosopopea ou personificación • Símil ou comparación • Antítese • Oxímoron • Paradoxo • Lítote • Silepse • Ironía <p>c) Léxico: campos léxicos, sinonimia, antonimia, familias léxicas....</p>

	<ul style="list-style-type: none"> • Epanalepse • Anadiplose ou reduplicación • Concatenación • Epanadiplose • Anáfora • Epífora • Complexión • Epímone • Polípote • Figura etimolóxica • Similicadencia • Polisíndeto • Paralelismo • Correlación <p>d) Por alteración de la concordancia:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Anacoluto • Silepse • Hipálaxe <p>e) Por especial ordeamento:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Hipérbaton • Tmese • Quiasmo gramatical • Catáfora • Calambur • Retruécano 	
--	---	--